

σφεύγουσα ήταν [...] σε θέση να καταστήσει λυσιτελώς γνωστή την άποψη της επί των στοιχείων που ελήφθησαν υπόψη σε βάρος της υπό την έννοια της [...] αποφάσεως του Πρωτοδικείου Lisrestal κ.λπ. κατά Επιτροπής»,

- Δεύτερον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει, σχετικά με τις θέσεις 14.3.1.a και 14.3.13 της αιτήσεως πληρωμής του υπολοίπου («αποδοχές διδακτικού προσωπικού» και «φόροι και τέλη») ότι προκύπτει με σαφήνεια από τα συνημμένα στη δικογραφία αποδεικτικά έγγραφα ότι οι πραγματικές διαπιστώσεις του Πρωτοδικείου έναντι των θέσεων αυτών είναι ανακριβείς,
- Τρίτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η ανακρίβεια των πραγματικών διαπιστώσεων του Πρωτοδικείου ως προς τις θέσεις 14.3.1.a και 14.3.13 της αιτήσεως πληρωμής του υπολοίπου («αποδοχές διδακτικού προσωπικού» και «φόροι και τέλη») οδήγησε το Πρωτοδικείο να προβεί σε εσφαλμένη εφαρμογή του δικαίου στη συγκεκριμένη περίπτωση, προσβάλλοντας την αρχή της αναλογικότητας και αναπτύσσοντας ανακόλουθη αιτιολογία της αποφάσεως.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλαν οι Appeal Commissioners, Δουβλίνο στις 15 Δεκεμβρίου 1998 στο πλαίσιο της υποθέσεως Cabletron Systems Ltd κατά Revenue Commissioners

(Υπόθεση C-463/98)

(1999/C 71/10)

Με αίτηση της 15ης Δεκεμβρίου 1998, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 17 Δεκεμβρίου 1998, οι Appeal Commissioners (Δουβλίνο), στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιόν τους μεταξύ Cabletron Systems Ltd και Revenue Commissioners, ζητούν από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των ακόλουθων ερωτημάτων:

- α) Είναι έγκυρος ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1638/94 της Επιτροπής, της 5ης Ιουλίου 1994, για κατάταξη εμπορευμάτων στη Συνδυασμένη Ονοματολογία (ΕΕ L 172 της 7.7.1994, σ. 5), καθόσον κατατάσσει στον κωδικό ΣΟ 8517 82 90 τα εμπορεύματα που περιγράφονται στα σημεία 1, 2 και 3 του παραρτήματος του εν λόγω κανονισμού;
- β) Είναι έγκυρος ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1165/95 της Επιτροπής, της 23ης Μαΐου 1995, για κατάταξη εμπορευμάτων στη Συνδυασμένη Ονοματολογία (ΕΕ L 117 της 24.5.1995, σ. 15), καθόσον κατατάσσει στον κωδικό ΣΟ 8517 82 90 τα εμπορεύματα που περιγράφονται στο σημείο 4 του παραρτήματος του εν λόγω κανονισμού;

γ) Έχει η Συνδυασμένη Ονοματολογία [κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2658/87 του Συμβουλίου (*) (όπως έχει τροποποιηθεί)] την έννοια ότι τα εμπορεύματα που παρατίθενται στο παράρτημα της παρούσας πρέπει να καταταχθούν ως «Αυτόματες μηχανές επεξεργασίας πληροφοριών και μονάδες (στοιχεία) αυτών. Μαγνητικές ή οπτικές διατάξεις ανάγνωσης, μηχανές εγγραφής των πληροφοριών σε υποθέμα με κωδικοποιημένη μορφή και μηχανές επεξεργασίας των πληροφοριών αυτών, που δεν κατονομάζονται ούτε περιλαμβάνονται αλλού» στη δασμολογική κλάση 8471: i) είτε μετά την 1η Ιανουαρίου 1996, ii) είτε μεταξύ 28ης Απριλίου 1993 και 31ης Δεκεμβρίου 1995, iii) είτε κατά τη διάρκεια αμφοτέρων των περιόδων αυτών;

δ) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως σε οποιοδήποτε από τα σκέλη του τρίτου ερωτήματος σε σχέση με ένα ή περισσότερα από τα εμπορεύματα που παρατίθενται στο παράρτημα της παρούσας: έχει η Συνδυασμένη Ονοματολογία την έννοια ότι τα εμπορεύματα αυτά έπρεπε να κατατάσσονται πριν από την 1η Ιανουαρίου 1996 ως «Ηλεκτρικές συσκευές για την ενσύρματη τηλεφωνία ή τηλεγραφία, στις οποίες περιλαμβάνονται και οι συσκευές τηλεπικοινωνίας με φερόμενη ηλεκτρική ενέργεια» στη δασμολογική κλάση 8517 ή (μετά την 1η Ιανουαρίου 1996) ως «Ηλεκτρικές συσκευές για την ενσύρματη τηλεφωνία ή τηλεγραφία, στις οποίες περιλαμβάνονται οι συσκευές συνδρομητών με ασύρματο ακουστικό και οι συσκευές τηλεπικοινωνίας με φερόμενη ηλεκτρική ενέργεια ή ψηφιακής τηλεπικοινωνίας, τηλέφωνα με εικόνα» στη δασμολογική κλάση 8517;

(*) Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2658/87 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1987, για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο (ΕΕ L 256 της 7.9.1987, σ. 1).

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien με διάταξη της 28ης Οκτωβρίου 1998 στην υπόθεση Westdeutsche Landesbank Girozentrale κατά Friedrich Stefan, παρεμβαίνουσα: η Αυστριακή Δημοκρατία

(Υπόθεση C-464/98)

(1999/C 71/11)

Με διάταξη της 28ης Οκτωβρίου 1998, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 18 Δεκεμβρίου 1998, το Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Westdeutsche Landesbank Girozentrale και Friedrich Stefan, παρεμβαίνουσα: η Αυστριακή Δημοκρατία, που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

1. Αποτελεί η απαγόρευση συστάσεως υποθήκης για μια οφειλή σε αλλοδαπό νόμισμα (εν προκειμένω: σε γερμανικά μάρκα) περιορισμό της κινήσεως των κεφαλαίων και των πληρωμών συνάδοντα προς το άρθρο 73B της Συνθήκης ΕΚ;

2. Επιρεάζει αναδρομικώς το άρθρο 73B της Συνθήκης ΕΚ τις συσταθείσες προ της προσχώρησης της Αυστρίας στην ΕΚ υποθήκες σε γερμανικά μάρκα οι οποίες τότε ήταν άκυρες χωρίς δυνατότητα ιάσεως, υπό την έννοια ότι μπορεί αναδρομικώς να άρει την ακυρότητά τους;

ή

Έχουν οι κανόνες του ευρωπαϊκού δικαίου που αφορούν την ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων και ειδικότερα το άρθρο 73B της Συνθήκης ΕΚ, λόγω της από 17.7.1989 αιτήσεως της Αυστρίας για προσχώρηση στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες και την από 31.7.1991 Γνώμη, ως συνέπεια ότι από τις 16.12.1991 επιτρεπόταν η σύσταση υποθήκης στην Αυστρία σε αλλοδαπό νόμισμα;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το Oberlandesgericht Köln με διάταξη της 2ας Δεκεμβρίου 1998 στο πλαίσιο της υποθέσεως Verein gegen Unwesen in Handel und Gewerbe Köln e.V. κατά Adolf Darbo AG

(Υπόθεση C-465/98)

(1999/C 71/12)

Με διάταξη της 2ας Δεκεμβρίου 1998, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 18 Δεκεμβρίου 1998, το Oberlandesgericht Köln, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Verein gegen Unwesen in Handel und Gewerbe Köln e.V. και Adolf Darbo AG, που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων την έκδοση προδικαστικής απόφασης επί του εξής ερωτήματος:

Προσρκούει στη διάταξη του άρθρου 2, παράγραφος 1, στοιχείο α), σημείο i), της οδηγίας 79/112/ΕΟΚ, του Συμβουλίου (1) (γνωστής ως οδηγίας περί επιστημάνσεως) η ένδειξη «φυσική και αγνή», όταν αναφέρεται σε μαρμελάδα παραγόμενη σε κράτος μέλος (Αυστρία), διατιθέμενη στο εμπόριο τόσο εντός του κράτους αυτού όσο και εντός άλλου κράτους μέλους (Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας) και περιέχουσα την πηκτική ουσία πηκτίνη, καθώς και < 0,01 mg ανά χγγ. μολύβδου (AAS), 0,008 mg ανά χγγ. κάδμιο (AAS), καθώς και ζιζανιοκτόνα και συγκεκριμένα 0,16 mg ανά χγγ. procymidon και 0,005 mg ανά χγγ. vinclozolin;

(1) ΕΕ ειδ. έκδ. 03/024, σ. 33.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας, που ασκήθηκε στις 18 Δεκεμβρίου 1998

(Υπόθεση C-466/98)

(1999/C 71/13)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Frank Benyon, νομικό σύμβουλο, με αντίκλητο στο

Λουξεμβούργο τον Carlos Gómez de la Cruz, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, Centre Wagner, άσκησε, στις 18 Δεκεμβρίου 1998, ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι το Ηνωμένο Βασίλειο, συνάπτοντας με τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής και εφαρμόζοντας μια συμφωνία περί αεροπορικών υπηρεσιών (Air Services Agreement), που υπογράφηκε στις 23 Ιουλίου 1977 και προβλέπει την έκπτωση, την αναστολή ή τον περιορισμό των δικαιωμάτων μεταφοράς σε περιπτώσεις κατά τις οποίες οι οριζόμενοι από το Ηνωμένο Βασίλειο αερομεταφορείς δεν ανήκουν στο Ηνωμένο Βασίλειο ή σε υπήκοους του Ηνωμένου Βασιλείου, παρέβη το άρθρο 52 της Συνθήκης,
- να καταδικάσει το Ηνωμένο Βασίλειο στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Ένα κράτος μέλος οφείλει να επιτρέπει στους υπηκόους οποιουδήποτε άλλου κράτους μέλους να εγκαθιστούν επιχειρήσεις και να αναπτύξουν επιχειρηματική δραστηριότητα υπό τους ίδιους όρους με τους δικούς του υπηκόους: οποιοσδήποτε περιορισμός των δυνατοτήτων αυτών θα ματαιώνει τον σκοπό του δικαιώματος εγκαταστάσεως, θα το καθιστούσε άνευ περιεχομένου. Για το άρθρο 52 είναι άνευ σημασίας το πώς και το εάν μπορεί να ασκείται ή να περιορίζεται το δικαίωμα παροχής υπηρεσιών σε άλλο κράτος μέλος (ζήτημα που ρυθμίζεται στο κοινοτικό επίπεδο από άλλο άρθρο της Συνθήκης, ήτοι το άρθρο 59): το μόνο ζήτημα το οποίο αφορά το άρθρο 52 είναι το δικαίωμα των υπηκόων άλλων κρατών μελών να τυγχάνουν, όσον αφορά την επιχειρηματική τους δραστηριότητα, της ίδιας μεταχειρίσεως με τους υπηκόους του κράτους μέλους στο οποίο είναι εγκατεστημένη η επιχειρησή τους.

Ήδη εξ ορισμού, το άρθρο 52 δεν αφορά τη μεταχείριση βάσει του κοινοτικού δικαίου [π.χ., τα δικαιώματα που παρέχει ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2408/92 (1)], όπως ισχυρίζεται το Ηνωμένο Βασίλειο, αλλά τα δικαιώματα που παρέχονται βάσει του εθνικού δικαίου, συγκεκριμένα δε, στην υπό κρίση υπόθεση, τα δικαιώματα τα οποία, όπως ορθώς παρατηρεί το Ηνωμένο Βασίλειο, «απορρέουν από διμερείς συμφωνίες που συνάπτουν κράτη μέλη με τρίτες χώρες». Συνάπτοντας μια καλούμενη συμφωνία «ανοικτών ουρανών», οι αρχές του Ηνωμένου Βασιλείου προέβλεψαν ότι συγκεκριμένες αεροπορικές εταιρίες μπορούν να ασκούν τα δικαιώματα μεταφοράς που παρέχονται βάσει της συμφωνίας αυτής, εφόσον τελούν υπό τον έλεγχο του Ηνωμένου Βασιλείου, αφού οι Ηνωμένες Πολιτείες δεν μπορούν να προβάλουν άρνηση συναφώς, πλην όμως παρέσχαν μια απλή δυνατότητα, η οποία ουδόλως διασφαλίζεται, για άσκηση των δικαιωμάτων αυτών, σε περίπτωση που ο οριζόμενος αερομεταφορέας ελέγχεται από υπηκόους άλλου κράτους μέλους. Κατ' αυτόν τον τρόπο, το